

Mauthausen

..

Přes 250 000 lidí mrtvých a vlastně bez důvodu, ale proč tedy? Jenom proto, že byli chytří, bohatí nebo snad homosexuálové? Nechápu a asi ani nikdy nepochopím proč. Možná ze závisti, možná z komplexů z dětství, možná si tím něco Němci kompenzovali. Ale to už bude asi provždy zatajeno.

Důvody v tom mohly být jakékoliv, všechno má svůj příběh. A 250 000 příběhů zemřelo. Zemřelo, protože nebyli dost silní, nebo ztratili důvěru a svůj příběh ukončili sami. A každý musí zachránit sám sebe, jde jen o to, jakou má vůli. Plno lidí tu vůli mělo a dělili se o svůj příběh s lidmi, kteří netuší ani zdaleka, jaké hrůzy v **Mauthausenu** byly, *protože slyšet není prožít*.

Přála bych si, aby ty rozmazlené děti si prožily to, co děti v letech 1939-1945. Změnilo by je to? Vzali by si z toho ponaučení? Zážitky a vzpomínky ovlivňují člověka, je to snad nejhlavnější podnět. Tak jak by se lidé chovali a jaké by bylo vůbec jejich postavení v životě, kdyby nemuseli v depresích sedět a přemýšlet o tom, kdy nastane jejich čas, proč, za co by je Němci zavraždili? Jejich poslední naděje byla jenom víra. Naděje končí, až když se přečte na konci příběhu "konec", kdo ji ztratil, napsal za svým příběhem "konec".

Přinesl Mauthausen nějaká pozitiva do budoucna, teda do dnešní přítomnosti? Když se zamyslím, nikdy by mě nenapadlo, že před nějakými 70 lety na zemi proběhlo takové krveprolití. A že nedaleko mého domova zemřelo tolik nevinných lidí. Hrůzy, co tam probíhaly, si neumím ani představit, jelikož nedokážu lehce uhodit ani psa, když dělá něco, co nemá, a při pohledu na obrázky níže se mi hlavou honí miliardy děsných myšlenek.

A není to jedno? Bílý, černý, žlutý, modrý, homosexuál, bohatý, chudý, žid, křesťan, buddhista, mladý, starý, nemocný, zdravý, chytrý, hloupý, bez ruky, bez nohy, bez víry... Proč se dívat na rozdíly, když jsme stále všichni stejně cenní lidé? Nic z toho nebylo zapotřebí, nebýt silné nenávisti.

Kateřina Kuntošová

